

Mina nio skolår

Första dagen i skolan. Det var både lite nervöst och spännande. Mamma var också med, för på första dagen skulle vi bara bli utropade och få hälsa på fröken. Hon hette Ingegerd

Samuelsson. När första dagen var avklarad så försvann det som varit mest pinnigt. Nu hade man ju träffat alla. Nu började skolan, när man skulle lära sig skriva och läsa. På lektionerna var det ganska lugnt och tyst, i allafall i början. På rasterna var det lite bråk och bus precis som det ska vara. Ettan gick och snart var det sommarlov.

//

X oklar.

Som alla andra sommarlov

kändes även det första som tre
veckor. Det var nu skolstart igen,

fast nu var det klass 2a. Nu

började man bli lite tuff och

"käfig". Man var ju inte minst på

skolan. Själva skolarbetet gick

bra och det var roligt när jag

märkte att det gick framåt. Jag

kommer särskilt ihåg en sak.

Ingegerd som vi hade både

åk 1,2,3 råkade ut för en bilolycka.

Hon körde av vägen när hon var

på väg hem. Det var sent och

troligtvis "nicka" hon till en sekund.

Hon klarade sig ganska bra, men

ena ögat blev skadat. Jag kommer

ihåg att hon hade något slags skydd

för ögat. Under tiden fick vi ha en

vika. Det gick bra det också.

Något mer från tvåan kommer jag

inte ihåg, förutom alla vanliga bus

och slagsmål.

Trean var sista året vi hade

Ingegerd. Det fanns även en tre-fyra

och några från min klass gick över

dit. För min del var nog den

"träligaste" händelsen när jag

slog av mig mina framtänder.

På den tiden brukade vi bära

varandra på ryggen. Klockan ringde

in och jag skulle bära en kille

på ryggen. Det blev lite övervikt

framåt och efter ett par steg

trillade jag handlöst med ansiktet

frå asfalten. Det var inte så "klämmigt".

Snart var trean slut, men det var lite "tråkigt" att få ny lärare. Jag tyckte

Ingegerd var snäll. Den nya

läraren var Reine Hammar. Bara

historier om hans galoscher fanns

nog ett tiugotal. Skolavslutningen

var i Jiderö kyrka som vanligt.

Sedan tackade vi för den tid

som varit och nu var det

mellanstadiet och Reine Hammar

som väntade.

Att börja fyran var lite spännande.

Det var det engelska på schemat

också. Reine var inte så farlig som

ryktena lät men en del stämde.

I fyran var det inget särskilt

Blads: 2

än rätt man nu var äldre och skulle
ta mer ansvar. Rolf skulle ut ha
mellanstadiet ut. Kängelskan började
gå bättre efter en tid och det var
ju roligt.

Femman var lik fyran förutom
att man var näst störst på skolan.
Femman gick fort och nu började
mamma tänka på när hon inte
kunde vara med på avslutningarna
längre.

Sista året på Jiderö skola har
börjat. Man var störst och det
var inte illa. Reine fick ibland
utbrott när han inte hittade sina

galoscher men de låg för det mesta i något skåp i närheten.

Vi funderade på att spika fast dem men det blev aldrig av. Ett minne angående musiken har jag.

För det första har ämnet musik aldrig varit min favorit. Vi sjöng

ganska mycket men det märktes inte om man själv var tyst bland

alla andra. Reine ville en gång höra oss sjunga enskilt. Jag tyckte

personligen inte det var någon bra idé men så var det. Jag

skulle sjunga något lätt som

"Blinka lilla stjärna". Det var det "töntigaste" jag har varit med om.

Jag skulle försöka sjunga undertiden som Reine plinkade lite på pianot.

Det blev inte så mycket sjunga
av men jag försökte i alla fall.

Annare gick sexan bra. Man
blev ibland utvisad för onödigt
prattande men det var inte så
farligt. I slutet av sexan fick vi
lappar och häften om högstadiet,
åk 7. Det var faktiskt lite

nervöst får jag erkänna. Vi fick
fylla i vilka ämnen vi ville vara
med på när vi skulle på besök.
^{i nya skolan}

Jag valde tyska och industri-och-
hantverk. Jag tog sedan industri-och-
hantverk som tillval i åk 7.

Och till slut var det skolavslutning
i Jiderö kyrka för sista gången.

Sommars lovet gick extra fort och

Innan man hade vänt sig vid lov

så satt man på skolbussen på

väg till Hagersta. Starten gick

bra och efter några veckor tyckte

man att skolan inte var så stor

att man kunde gå vilse. Först

skulle vi ha två klassföreståndare,

Mikaella Grönvall och Else-britt

Runnerdal. Men efter lite "kuckel"

så blev det Karin Petersson och

^{vi skulle} ska troligtvis ha henne nästan ut.

Sivan gick ganska fort, och utan

betyg. Istället fick vi reda på

hur vi låg ^{medel} över eller under medel.

Innan man visste ordet av så

gick man i 8:an. I 8:an fick

man betyg och det var ju annorlunda.

Blad: 3

I åttan tänkte man på att man snart gick i nian och måste välja linje till gymnasiet. Åttan tog slut och man tänkte att man hade ett helt sommarlov tills nian började. Det var som vanligt, tog slut innan man hade ställt in sig på att ha lov. Och då började nian, sista året på Eken, och sista året på hela grundskolan.

~~Lite för snabbt igenom sju. Nian i knappaste laget (knappast mer än börjat moralen). Lägsadicks början borde varit mycket rikare. Mine nu skolen. Borde nog varit mer påtagligt än "man", "man" jag! Dick inga större fel.~~